

[Pinholt.]

Dermed vil jeg anbefale Forslaget til velvillig Behandling og hurtigst mulig Fremme.

C. J. F. Sven: Det foreliggende Lovforslag er Resultatet af en Indstilling fra et nedsat Udvalg, blandt hvis Medlemmer har været de to foregaaende ærede Talere, og desuden har der i Kommissionen siddet det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), der om faa Minutter vil tage Ordet som den tredie Ordfører, og jeg føler mig derfor som staaende lidt uden for denne, skal jeg sige Vennekreds, hvor man jo tilsyneladende gensidig finder Anledning til at takke for godt udført Arbejde. Jeg skal dog ikke, haaber jeg, virke som en Hund i et Spil Kegler, idet jeg straks paa Forhaand skal udtale, at vi fra vor Side ser med en vis Sympati paa det foreliggende Forslag. I Virkeligheden siges der jo ikke andet i Forslaget, end at man ønsker den hidtil gældende Lov om Sandflugtens Dæmpning ændret, saaledes at man nu bestemmer, at visse Arealer skal undergives de i Loven om Sandflugtens Dæmpning foreskrevne Bestemmelser. Allerede efter den nugældende Lovgivning var det jo muligt, saaledes som det ogsaa blev betonet af den sidste ærede Taler, at indføre i alt væsentlig de Bestemmelser, som man nu paa en Gang fastslaar ved det foreliggende Lovforslag, idet Situationen efter den gældende Lov er denne, at de lokale Sandflugtskommissioner kan bestemme, at de paagældende Arealer skal undergives en Slags offentlig Fredning. Det, der sker, hvis dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, er, at man paa en Gang siger, at de Arealer, der bestaar af Strandbred og Havklit samt i visse Tilfælde en Strimmel yderligere af Kysten, hvis der er uregelmæssige Klitdannelse, skal være undergivet denne offentlige Fredning. Men jeg betoner, at det var noget, der allerede tidligere kunde være sket eller kan ske nu efter den gældende Lov.

I Motiverne til Lovforslaget er det anført, at der er 3 Grunde, der taler for, at man nu foretager visse Ændringer, dels Hensynet til Naturfredningen, dels Hensynet til Badningen, Retten til Færdsel i Naturen og endelig af Hensyn til Farerne for, at man ikke skal opnaa Sandflugtens Dæmpning under de forhaandenværende Forhold. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at det sidste Hensyn for vort Vedkommende er det afgørende. Med al Respekt for den Naturfredningstendens, der er i Tiden, kunde det maaske være paa sin Plads at advare imod

at gaa for vidt. Jeg synes, man fra visse Sider er ved at komme ind paa et Hysteri, naar det gælder Naturfredning, et erhvervsmæssigt Naturfredningshysteri, der er god Grund til at advare imod. For vort Vedkommende er altsaa Hensynet til Sandflugtens Dæmpning det alt overvejende, og efter de sagkyndige Udtalelser, der foreligger, ikke mindst fra den sidste ærede Taler, nærer vi ingen Tvivl om, at det, der tilsigtes med Lovforslaget, har sin Rimelighed. Naturligvis er det beklageligt, at det har vist sig, at det lokale Styre gennem Sandflugtskommissionen ikke har magtet den Opgave, som er stillet, men selv om man beklager det, kan man ikke komme uden om at konstatere det Faktum, at det lokale Styre ikke har formaaet at gennemføre Sandflugtsloven i det Omfang, det vilde have været ønskeligt.

Hvad i øvrigt Enkeltheder i Lovforslaget angaar, skal jeg paa Forhaand erklære, at Affattelsen af § 1, sidste Stykke, ikke synes mig helt tilfredsstillende, idet man dér har indført Mulighed for at undtage visse Arealer fra den generelle Fredning. Her nævnes bl. a. de Arealer, som er inddraget under Havneanlæg, eller paa hvilke der allerede findes en bymæssig Bebyggelse. Jeg kunde tænke mig, at der ogsaa var andre Arealer, som man vilde undtage, idet Kravet om bymæssig Bebyggelse maaske kunde siges at være ret stærkt. Jeg ved ikke, om man har tænkt paa de Arealer, der ligger omkring de store Badesteder, Fanø og Skagen og hvor det nu kan være, men jeg synes, at hvis det er Tanken, er bymæssig Bebyggelse et uheldigt Udtryk, da man vel egentlig ikke kan kalde Tilstanden omkring Fanø Bad for bymæssig Bebyggelse.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt fremhævede i sin udførlige Tale stærkt, at der ikke skete nogen Krænkelser af Grundejernes berettigede Interesser, og at der i hvert Fald ikke var Anledning til at give nogen økonomisk Erstatning. Det var, som om det ærede Medlem paa Forhaand ventede, at der skulde rejse sig en stærk Kampagne for at gøre modsatte Synspunkter gældende. Man maatte jo mindes det gamle Ord „qui s'excuse s'accuse“. Det var, lige som om man kredsede om det som Katten om den varme Grød og mente, at der dér var Muligheder. Jeg kan ikke paa nærværende Tidspunkt sige, om der krænkes berettigede Interesser, men jeg gaar ud fra, at Forslaget vil blive underkastet en Udvalgsbehandling, og jeg vil under denne Behandling forbeholde mig, at man undersøger Spørgsmaalet, om berettigede Ejendomsrettigheder vil